

egentlig gør det, som var situationen her for et halvt års tid siden, nemlig at man udviser den tuneser, der har været omdrejningspunktet i den her sag, til Tunesien. Det må være det, der skal ske, for vi vil ikke have personer i Danmark, der er farlige, og som har planer i skuffen om at ville myrde fredelige, arme tegnere, hvis eneste forbrydelse er at tegne noget på et stykke papir.

Det kan simpelt hen ikke være rigtigt, at vi skal huse udenlandske statsborgere, der bruger Danmark som arnested for deres kriminelle aktiviteter. Derfor må det være sådan, at målet skal være, at man kan udvise den tuneser, efter at PET i fortrolighed har fremlagt de beviser, der har, for nogle domstole – det er jo så det, der er blevet omdrejningspunktet i debatten – hvor der er tilknyttet betroede advokater, der så kan gennemgå sagen. Problemet indtil nu har været, at man ikke har kunnet fremlægge beviser af hensyn til kilderne, man har haft, så man var sikker på, at de kilder, man havde, ikke tørrede ud, eller at man ikke kom til at afsløre forhold, der havde med fremmede landes efterretningstjenester at gøre. Det duer jo selvfølgelig ikke, for så mister man jo mulighederne for at kunne efter søge andre med lignende planer, og det er jo i hvert fald vigtigt, at man kan det.

Kl. 14:24

Noget andet er – hvis det ikke kan lade sig gøre med en administrativ udvisning under indtryk af de her nye domstolsordninger – at man i hvert fald kan indføre elektroniske fodlænker, som man kender det fra England. Altså en slags husarrest, hvor man nøje kan følge de enkelte personer, så man er sikker på, at de ikke kommer galt af sted, så de ikke truer eller planlægger handlinger mod danske statsborgere, som det har været tilfældet med tuneseren.

Lad mig lige minde om, at hvis vi får de ting på plads, er målet som sagt, at en tuneser eller andre, der måtte komme i fremtiden, selvfølgelig skal kunne udvises. Og lad mig minde om, at Tunesien faktisk har været medlem af FN siden 1956. De har underskrevet verdenserklæringen om menneskerettigheder, hvor det af artikel 5 fremgår, at ingen må underkastes tortur eller grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. De har altså skrevet under på, at de ikke vil underkaste nogen tortur eller lignende. Danmark har diplomatiske forbindelser med Tunesien. I tusindvis af danskere rejser til Tunesien og oplever solens stråler – rimelig problemløst mig bekendt, jeg har ikke selv været der.

Den tunesiske ambassadør i Danmark var blandt dem, der i efteråret 2005 forlangte at mødes med statsministeren med det formål at få statsministeren til at tage afstand fra Muhammedtegningerne og gribe ind over for den her formastelige avis, der havde tilladt sig at trykke tegningerne.

Så man kan sige, at man på alle måder, både i forhold til Tunesien og i forhold til mulighederne for at påvirke det land, burde kunne udvise en person til Tunesien. Og samtidig kan man så sige – hvis det endelig var – at man vel må regne med, at Tunesien i virkeligheden sympatiserer med den tunesiske statsborger, der er i Danmark, for man har altså bedt landets ambassadør om at tage sagen op med vores statsminister, fordi man vel dybest set mener, at Kurt Westergaard er helt galt afmarcheret, og at den danske stat på en eller anden måde skulle gribe ind over for ham eller den avis, der har trykt hans tegninger.

Så der er altså ikke noget, der tyder på, at det skulle kunne gå galt med den udvisning, som burde være sket.

Men når det nu ikke er sket, ja, så er det, fordi man ikke har en sikkerhedsaftale med Tunesien. Og det er så vores opfordring, at det udvalgsarbejde skal føre frem til, at man kan lave sådanne aftaler – aftaler, som i øvrigt kendes fra England, der har aftaler med forskellige lande om at kunne tilbagesende udenlandske statsborgere, der har været indblandet i terrorisme; aftaler, som også Frankrig har med forskellige lande, der på samme måde tager imod statsborgere, der er kommet til Frankrig og er fjendtligt indstillet over for det franske samfund og planlægger terrorisme. Så der er på alle måder mulighed for, at man kan gøre brug af den her udvisningssag.

Det er også sådan, at både Socialdemokraterne og De Radikale og regeringen og Dansk Folkeparti jo efter terrorangrebet i USA i 2001 gennemførte lovgivning, der gav mulighed for administrativ udvisning. Så der er egentlig ikke nogen mulighed for, at vi ikke skulle kunne sige, at reglerne er der, mulighederne er der. Men der mangler altså de her sikkerhedsaftaler, sikringsaftaler, som det her udvalg sidder og arbejder med.

Det, jeg efterlyser, er egentlig en konstruktiv holdning til de her ting fra det store mindretal her i Folketinget – en konstruktiv holdning, der siger: O.k., indtil vi kan gøre det helt rigtige, gør vi det næstbedste, og når vi så kan gøre det helt rigtige, når det grundlag er til stede med betro-